

Bloedhete Lentebeelden

LUC LAMBRECHT , 1996

VZW Kunsthuis Loosveldt in Oostende is net zoals Labo-Art in Eke een initiatief waar vooral jonge kunstenaars op een ongedwongen manier hun kunst aan het publiek kunnen presenteren.

Deze huizen functioneren als magneten voor kunstenaars die (nog) niet meteen een plaats krijgen in de meer gevestigde, aan musea gelieerde galeries.

De vzw Kunsthuis Loosveldt heeft nochtans het Provinciaal Museum als naaste buur, maar dat biedt volgens verantwoordelijke Rob Loosveldt niet de zuigingskracht van pakweg het MUHKA in Antwerpen.

Momenteel heeft Rob Loosveldt in zijn huiselijke ruimte een intieme tentoonstelling lopen met werk van de filosofisch gevormde schilder Johan Clarysse (1957). Zijn pikturale produktie is een bedachtzame synthese van tal van invloeden, zodat hier niet meteen kan worden gesproken van schilderkunst an sich. Een reeks Japanse erotische prenten uit de 18de en 19de eeuw, de 'Shunga' ligt aan de grondslag van complexe beelden. Deze aanlokkelijke en uiteraard suggestieve gravures worden versneden, gekadreerd en geplakt op houten worden, waarna Clarysse hierover laag na laag transparante kleur aanbrengt, zodat een wazig en verhullend beeld ontstaat vergelijkbaar met het effect van een gordijn. Meestal worden deze verscholen erotische beelden gekonfronteerd met woorden of primaire grafische tekens die de mogelijke eenduidigheid van de erotiek een raadselachtige betekenis verlenen. Maar de erotiek is duidelijk het bindmiddel in Clarysses artistiek doen en denken.

De kunstenaar : "Het voordurende spelen met tegenstellingen, met de mannelijke en vrouwelijke metafoer, is een rode draad door de tentoonstelling. Het verbinden van spanningsvelden zoals figuratie-abstraakt, literair-plastisch, monochroom-lyrisch, grafisch beeld-pikturaal beeld, voor mij is dat allemaal erotiek."

Eén van de interessantste werken op de expositie is een tweeluik met op de ene helft een erotische prent, grafisch omkaderd in een reiskoffer, en op de andere de repetitieve aanbreng van het woord 'temps'. Dit beladen begrip is geschreven in een sierlijk handschrift en neemt de vorm aan van een raster.

Johan clarysse is een schilder die wikt en weegt, die put uit zijn rijke kunsthistorische bagage en duidelijk twijfelend een synthese monteert van een grondige theoretische kennis, gekruid met persoonlijke en verborgen motieven en intenties.